

og foruden lignende Sifningsforanstaltninger, som de ovenfor nævnte, vilde det da blive nødvendigt at opføre en ny Strømbryder i Stedet for Nr. 59, ligesom ogsaa den bagfaarne, isolerede Strømbryder (Høfd Nr. 59) som farlig for Befejlingen med store Bekostninger maatte fjernes.

Den anden Betingelse for, at det skal kunne lykkes ved kunstig Uddybning at skabe og vedligeholde et sejlbart Løb fra Vesterhavet gennem Thyborøn-Kanal til det dybere Jarvand i Limfjordenes vestlige Del, er, som ovenfor nævnt, den, at de Sandmasser, der tilføres Løbet og opgrunde dette, ikke i Mægtighed overgaa de Masser, som man ved den kunstige Uddybning vil være i Stand til at fjerne, efterhaanden som de aflejre sig i Løbet. Disse Sandmasser skyldes dels det Materiale, som af Vølgeslag og Strøm føres Syd efter langs den nordre Tanges Vestkyst og ind gennem Kanalen, dels det Sand, som enten ved Højvande under vestlige Storme skyldes hen over den sydlige, lave Del af den nordre Tange ind i Fjorden, eller som fra den mod Sandflugt ubeskyttede Tange af Vinden føres ind over Fjorden, dels endelig saavel de Sandpartikler, der under oprørt Sjø i Vesterhavet holdes svævende i Vandet og med indgaaende Strøm føres ind i Limfjorden, som det Sand, der fra de Løbet omgivende Grunde skyldes ned i dette. Den første Kilde til Tilførsel af Løbet vil formentlig kunne hemmes meget ved at bygge Høfder langs den nordre Tanges Vestkyst, den anden ved at beplante de nøgne Flader med Klittag, hvorved man tillige efterhaanden vil opnaa en Forhøjelse af Tangen; den sidste derimod lader sig ikke standse.

Uf den Tilbagegikning af den nordlige Tanges Vestkyst, som ses at have fundet Sted fra 1875 til 1893 (Bilag 1), fremgaar det, at betydelige Masser i Løbet af kort Tid bortføres og flyttes Syd efter langs Kysten. Hvor stor en Del af disse der føres ind gennem Kanalen, lader sig ikke angive, ligesaa lidt som hvor meget igen af denne Del der vil aflejre sig i Løbet. Da det med Sandpumpefabet „Thyborøn“ anstillede Forjøg kun har strakt sig over saa kort et Tidsrum, at der ikke derfra endnu kan have nogen paalidelig Erfaring, drifter Kommissionen sig ikke til at udtale sig om Nødvendigheden af, at den nordre Tanges Vestkyst af Hensyn til Tilvejebringelsen og Bevarelsen af et sejlbart Løb forsynes med en Kystbeskyttelse, der vil kræve en betydelig Udgift ikke alene i sit første Anlæg, men ogsaa til den senere Vedligeholdelse. Hvad derimod angaar Beplantningen af den nordre Tanges nøgne Flader, formener Kommissionen, at dette Arbejde, der kun udkræver en forholdsvis lille Udgift, ca. 10,000 Kr., bør bringes til Udførelse, eftersom ogsaa denne Foranstaltning i væsentlig Grad vil kunne bidrage til at lette Tilvejebringelsen og Vedligeholdelsen af et sejlbart Løb gennem Grunden i Fjorden. Dog bør Beplantningen ikke ske paa en Gang i Tangens fulde Bredde, men den maa foretages hæltevis fra Øst imod Vest, da man kun paa den Maade vil kunne opnaa ved Hjælp af Sandflugten at faa Tangen forhøjet i hele dens Bredde.

Kommissionen skal derfor foreslaa:

1. at Gennemførelsen af de paa Bilag 4 viste Foranstaltninger til Beskyttelse af den søndre Tanges Nordspids vedtages;
2. at af disse Foranstaltninger Forstærkningen af Høfd Nr. 59, Forlængelsen af Høfd Nr. 60 samt Bygningen af Høfd Nr. 62 og af det Værk, der forbinder disse Høfders indre Ender, bringes til Udførelse i Finansaaret 1894—95, til hvilket Djemed det hertil fornødne Beløb 222,000 Kr., stilles til Raadighed i det nævnte Finansaar, medens Bygningen af Høfderne Nr. 61 og 63 samt af det tilbageværende østligste Strækning af det Værk, der skal forhindre Bagstærning af Høfderne, hvilke Arbejder ville medføre en Udgift af tilfammen 206,000 Kr., udsættes til Finansaaret 1895—96;
3. at de nøgne Flader paa den nordre Tange beplantes for at forhindre Tilførsel af Løbet ved Sandflugt fra disse, samt endelig
4. at der til Udførelsen af denne Beplantning, der foretages hæltevis fra Øst imod Vest, i fem paa hinanden følgende Finansaar aarlig stilles til Raadighed et Beløb af 2,000 Kr., første Gang i Finansaaret 1894—95.

Kommissionen har dernæst paa den af det høje Ministerium i Skrivelse af 9de Maj 1893 givne Foranledning efter den 10de og 11te Juli s. A. at have foretaget en stedlig Undersøgelse af Forholdene ved Mørgab og Houvig taget under Overvejelse, hvorvidt